

ΛΕΙΨΩΝΑΡΙΟΝ

«...ἡμεῖς δὲ τῆ προσευχῆ καὶ τῆ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτέρησωμεν» (Πράξ στ' 4).

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΔΙΔΑΧΗΣ
ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΦΥΛΛΟ 30

ΕΤΟΣ Ε' • 2006
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΠΑΥΛΟΣ
ΕΛΕΨ ΘΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΡΑΝΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Πρός τούς Πανοσιολογιωτάτους, αιδεσιμολογιωτάτους και αιδεσιμωτάτους εφημερίους, τά έντιμότατα έκκλησιαστικά συμβούλια και τόν φιλόχριστο και φιλόθεο λαό τής καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως.

«Μακάριοι οί ελεήμονες, όπὶ αὐτοί ελεηθήσονται»
(Ματθ. 4,7)

Ζοῦμε και πορευόμεθα, αγαπητοί πατέρες, έντιμότατοι ἄρχοντες και λαέ τοῦ Θεοῦ πεφιλημένε, σέ μία έποχή άντιφατική. Ἐνῶ οί διάφοροι Διεθνείς Ὅργανισμοί όμιλοῦν κατά κόρον περί ειρήνης και συμφιλίωσης τῶν λαῶν, περί κοινωνικής δικαιοσύνης και ἴσης κατανομῆς τοῦ εισοδήματος, τήν ἴδια στιγμή αὐτοί οί ἴδιοι διεξάγουν πολέμους μέ ποταμούς αίμάτων και εκατόμβες θυμάτων. Ζοῦμε σέ μία έποχή θέσεων και άντιθέσεων, άπαξιωτική τοῦ ανθρώπου ως εικόνας τοῦ Θεοῦ! Και ένῶ γέμισαν τίς ἡμέρες τοῦ χρόνου μέ παγκόσμιες ἡμέρες άφιερωμένες σέ κάτι, ὅπως στά παιδιά, στήν τρίτη ἡλικία, στό περιβάλλον και τά τοιαῦτα, ὅλα αὐτά μένουν στό γράμμα χωρίς άνταπόκριση, χωρίς καμμία

προσπάθεια, χωρίς κανένα θετικό άποτέλεσμα! Ὅλα ἀρχίζουν και τελειώνουν στίς διακηρύξεις, σέ μελλοντολογίες και στά άμέτρητα «ΘΑ». Ἡ άδικία συνεχίζεται, τά εμπάργχο πληθαίνουν, οί φτωχοί γίνονται φτωχότεροι, οί πλούσιοι πλουσιότεροι, ένῶ τά παιδιά στόν τρίτο κόσμο πεθαίνουν καθημερινά ὀλοένα και περισσότερα.

Και ὁ κάθε καλοπροαίρετος άνθρωπος θά διερωτᾶται βασανιστικά: ΓΙΑΤΙ; Μία εἶναι ἡ άπάντηση και εἶναι άπλή! Διότι εξέλιπε ἡ ανθρωπιά, εξέλιπε ἡ ευγένεια τής ψυχῆς, εξέλιπε ἡ καθαρή και ευαίσθητη καρδιά άπό τόν σημερινό άνθρωπο, τόν λάτρη τής ὕλης, τής σάρκας και τής ευδαιμονίας! Τόν άνθρωπο, ὁ όποῖος λατρεύει τήν κτίση και ὄχι τόν κτίσαντα, δηλαδή τόν Θεό

Ἄς ακολουθήσουμε τόν Λόγο, ἄς ζητήσουμε τήν άνάπαυση ποῦ μάς παρέχει, κι' ἄς άπορρίψουμε ὅ,τι ἔχουμε άπ' έδῶ. Ἄς άποκτήσουμε άπό τᾶ γήινα μόνον ὅσα εἶναι καλά, ἄς κερδίσουμε τίς ψυχές μας μέ τίς έλεημοσύνες, ἄς δώσουμε άπό τᾶ ὑπάρχοντά μας στοῦς πτωχοῦς, για νά γίνουμε πλούσιοι σέ οὐράνια αγαθά. Δῶσε μερίδιο και στήν ψυχή και ὄχι μόνο στή σάρκα. Δῶσε μερίδιο και στό Θεό και ὄχι μόνο στόν κόσμο. Δῶσε λίγο σ' Ἐκεῖνον ὁ όποῖος σοῦ ἔχει χαρίσει τό πολύ. Δῶσε και τᾶ πάντα σ' Ἐκεῖνον ὁ όποῖος σοῦ ἔχει χαρίσει τᾶ πάντα. Ποτέ δέν θά ξεπεράσεις τήν γενναϊοδωρία τοῦ Θεοῦ, ακόμη και άν χαρίσεις ὅλα τᾶ ὑπάρχοντά σου, και άν σ' αὐτά προσθέσεις και τόν ἴδιο τόν έαυτό σου. Διότι και τό νά δώσεις ακόμη και τόν έαυτό σου στό Θεό ἰσοδυναμεῖ μέ τό νά παίρνεις. Ὅσα και άν προσφέρεις, εκείνα τᾶ όποῖα ὑπολείπονται εἶναι περισσότερα» (Γρηγόριος Θεολόγος).

του! Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποῖος κατέβηκε άπό τόν οὐρανό, ἔγινε άνθρωπος, πῆρε ὅλη τήν ανθρωπίνη φύση, παρ' εκτός τής άμαρτίας, και περιώδευε χωριά και πόλεις προσφέροντας στοῦς ανθρώπους άγάπη, ανθρωπιά, δικαιοσύνη,

Συνέχεια στή σελ. 3

ΛΕΙΨΩΝΑΡΙΟΝ

«Ίλαρόν Ἰαρ δότῖν ἄταπα ὁ θεός»

Ὁ Θεὸς λοιπὸν σύμφωνα μετὰ τὸ ἐδάφιον αὐτὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἀγαπᾷ ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπο ποὺ δίνει μετὰ προθυμία καὶ χαρούμενο πρόσωπο. Καὶ τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ μπορεῖ νὰ προσφέρει κάποιος στὸν συνάνθρωπό του; Εἶναι ἡ ἔμπρακτὴ ἐκδήλωση τῆς ἀγάπης, σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ κάθε ἀνθρώπου.

Ἡ Χριστιανικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δὲν μονοπωλεῖ τὴν ἄσκηση τῆς ἀγάπης, ἀντίθετα ἐμπνέει καὶ κινητοποιεῖ τὴν καλωσύνη ποὺ βρί-

σκεται ἔμφυτὴ στὸν κάθε ἄνθρωπο καὶ τοῦ δίνει εὐκαιρίες νὰ κάνει τὸ καλό.

Γιατί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας εἴμαστε ἄνθρωποι τῆς καλωσύνης. Σὲ κάποια γωνιά τῆς ψυχῆς μας, τὴν πιὸ καθαρὴ, ὑπάρχει ὁ σπόρος τοῦ καλοῦ.

Πλιάκη-Βούλγαρη Μαρίας,
ὁμοτιμ. Σχολικῆς Συμβούλου

Ὁ καλὸς ἑαυτὸς μας λοιπὸν ζητᾷ ἀφορμὲς γιὰ νὰ ἐκδηλωθεῖ ἔμπρακτα στὴ ζωὴ. Καὶ δὲν εἶναι μόνο τὰ ὑλικά ἀγαθὰ ποὺ μποροῦμε νὰ παρέχουμε στὸ συνάνθρωπό μας, εἶναι ἡ ἠθικὴ συμπαράσταση, ἡ καλὴ κουβέντα, ἡ τόνωσή του σὲ μιὰ ἀποτυχία, ἡ παρηγοριὰ στὴ λύπη του, ἡ βοήθεια στὶς δύσκολες στιγμὲς τῆς ζωῆς του.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν ἡ φιλανθρωπία πρέπει νὰ πάρει ἕνα πλατύτερο περιεχόμενο. Καὶ φιλάνθρωπος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ κάνει «καλὰ» στὴ ζωὴ του, ποὺ δὲν ὑπολογίζει χρόνο, χρήμα, κούραση, ταλαιπωρία, προσπάθεια καὶ πολλὲς φορὲς ξενύχτι γιὰ ἀσθενεῖς καὶ ταλαιπωρημένους ἀνθρώπους.

Τότε πραγματικὰ θὰ μιλήσει ἡ ἀγάπη στὴν ψυχὴ του. Ἡ ἀγάπη, ἡ ὁποία εἶναι μιὰ δύναμη ἰσχυρὴ, ποὺ δίνει λύσεις στὰ καθημερινὰ καὶ ἀνθρώπινα προβλήματα. Εἶναι τὸ κλειδί ποὺ ἀνοίγει ὅλες τὶς πόρτες τῆς ἀνθρώπινης συμπεριφορᾶς. Εἶναι ἔκφραση θυσίας. Δὲν εἶναι τὸ ἄπλωμα τοῦ χεριοῦ, ἀλλὰ τὸ δόσιμο τῆς καρδιάς, εἶναι τὸ τραγούδι τοῦ παραδείσου. Θὰ μιλήσει στὴν

ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου μόνον ὅταν τὸν βοηθήσουμε νὰ ἐπιλύσει προβλήματα τῆς καθημερινῆς του ζωῆς.

Αὐτὲς οἱ βασικὲς ἀνθρώπινες ἀνάγκες εἶναι ἀναφαίρετο δικαίωμα κάθε ἀνθρώπου. Αὐτὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, ὅπως ἐργασία, ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη, στέγη, διατροφή, ἐνδυμασία, ἀναφέρονται καὶ στὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια καὶ ἐκεῖ ἔχει τὶς ρίζες τῆς ἡ σημερινῆς καρποφορία τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν ποὺ ἐπιβάλλουν τὴν παγκόσμια ἀναγνώρισή τους. Γιὰ τὴν κάλυψη αὐτῶν τῶν βασικῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν ὑπάρχουν σήμερα πολλὲς δυνατότητες, ἀρκεῖ ὅλοι, ὀργανισμοί, σύλλογοι, σωματεῖα, Ἐκκλησία νὰ δραστηριοποιούνται καὶ νὰ μὴν μόνον στὴν ἀναγνώριση καὶ τὴν ὑπαρξὴ αὐτῶν τῶν ἀναγκῶν, ποὺ πολλὲς ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἀνάγκες εἶναι ἐπείγουσες καὶ δὲν παίρνουν ἀναβολή.

Ὅμως, οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἀσκοῦμε φιλανθρωπία πρέπει νὰ εἴμαστε ἰδιαίτερα προσεκτικοί. Ἡ τυχὸν ὑλικὴ προσφορὰ καὶ πολὺ σημαντικὴ κι ἂν εἶναι δὲν πρέπει μετὰ κανέναν τρόπο νὰ μειώσει τὴν προσωπικότητα τοῦ βοηθουμένου, γι' αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται μετὰ τὸν κατάλληλο τρόπο, στὸν κατάλληλο χρόνο καὶ ἀπὸ τὸ κατάλληλο πρόσωπο.

Χρειάζεται δύναμη γιὰ νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὴν παγίδα ποὺ μᾶς στήνουν κάθε τόσο ἡ νοοτροπία τοῦ κόσμου καὶ τὸ ἀπλωμένο χέρι τῆς κραυγάζουσας δυστυχίας.

Ποῦ πῆγε ἡ εὐλογημένη βραδύτητα τῆς ζωῆς μας, ποὺ μᾶς ἄφηνε νὰ σκεφτοῦμε, νὰ προσευχηθοῦμε, νὰ ἀγαπᾶμε τοὺς ἀνθρώπους καὶ

ΛΕΙΨΩΝΑΡΙΟΝ

Κωδικὸς ἐντύπου: 6510

Ἰδιοκτήτης ἐκδότης

Ἰ. Μ. Σερβίων καὶ Κοζάνης

Διευθυντής

ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος

Υπεύθυνος σύνταξης

π. Χρήστος Ζαχαράκης

Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ζήσης Μπέλλος

Παναγιώτης Καραγιάννης

Παναγιώτης Βολάκης

Μιχάλης Κρασιώτης

Εὐθυμία Γαβριηλίδου-Καραγιάννη

Κατερίνα Πενυρτζή-Ζαχαράκη

Διεύθυνση

«ΛΕΙΨΩΝΑΡΙΟΝ»,

Ἰερά Μητρόπολις Σερβίων & Κοζάνης

Γκέρτσου 53, 501 00 ΚΟΖΑΝΗ

Τηλ.: 2461-036.050, 2461-034.949,

fax: 2461-040.026

Internet : www.imsk.gr

e-mail: imsk@imsk.gr καὶ imsk@otenet.gr

Δωρεές, χορηγίες, συνδρομές

Ἰ. Μ. Σερβίων καὶ Κοζάνης

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΕΛΙΣΣΑ»

ΑΣΠΡΟΒΑΛΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τηλ.: 2397-023.313, fax: 2397-021.754

τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ; Τὴν ἔφαγε ἢ ταχύτητα τῆς τεχνολογίας πὸν συνεχῶς μεγαλώνει καὶ πὸν ἔξαρτήματά της καταστήσαμε ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι.

Σπουδαῖο μάθημα ὅμως παίρνουμε ὅλοι μας ἀπὸ ἓνα ἀγοράκι πὸν ὁ πατέρας του τοῦ ἔδωσε 50 λεπτά καὶ τοῦ εἶπε νὰ τὰ χρησιμοποίησει ὅπως αὐτὸ ἤθελε. Ἀργότερα ὅταν ὁ πατέρας του τὸ ρώτησε πῶς τὰ χρησιμοποίησε, τὸ ἀγοράκι τοῦ εἶπε ὅτι τὰ ἔδωσε σὲ ἓναν φτωχὸ ἄνθρωπο πὸν ἔμοιαζε πολὺ πεινασμένος. Ὁ πατέρας τοῦ ἀπάντησε ὅτι αὐτὸ ἦταν ἀνοησία γιατί δὲν θὰ τοῦ τὰ ἐπιστρέψει ποτέ. Καὶ ὅταν τὸ ἀγοράκι εἶπε ὅτι στὴν Καινὴ Διαθήκη λέει ὅτι οἱ ἄνθρωποι πὸν δίνουν στοὺς φτωχοὺς δανεῖζουν στὸ Θεό, ὁ πατέρας του ἦταν τόσο εὐχαριστημένος μὲ τὴν ἀπάντηση, πὸν τοῦ ἔδωσε 50 λεπτά ἀκόμα. –Βλέπεις; εἶπε ὁ γιὸς του. Στὸ εἶπα ὅτι θὰ τὰ πάρω πίσω, μόνο δὲν φαντάστηκα ὅτι θὰ τὰ ἔπαιρνα τόσο σύντομα!

Καὶ μία ἐπισήμανση: Ἡ φιλανθρωπία πολλές φορές ἀποτελεῖ προσωπεῖο τῶν αἰρετικῶν. Ὁ πιὸ ἀποδοτικὸς τρόπος γιὰ νὰ κερδίσουν ὀπαδοὺς εἶναι ἓνα προσωπεῖο – μία μάσκα. Ἐχουν γλυκύτατους τρόπους καὶ προσποιοῦνται ὅτι συμμετέχουν στὰ προβλήματα τῶν ἀνθρώπων μὲ ἀπώτερο σκοπὸ νὰ κερδίσουν ὀπαδοὺς. Ἐξαγοράζουν ψυχὰς καὶ συνειδήσεις.

Ὅμως παρ' ὅλες τὶς δυσκολίες καὶ τὰ προβλήματα πὸν ἀντιμετωπίζουν ὑπάρχουν καὶ σήμερα καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες πὸν ἔθελοντικά προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὸ κοινωνικὸ σύνολο χωρὶς ἀνταμοιβή. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ζοῦν τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, βάζοντας σὲ δευτέρη μοῖρα τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν ἑαυτὸ τους.

ἐλεημοσύνη, κυρίως δὲ καὶ πρωτίστως τοὺς ἔδειχνε τὸ δρόμο γιὰ τὴν «μέλλουσαν πόλιν», τὸν ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ! Αὐτῆς τῆς πορείας συνεχιστὴς εἶναι ἡ Ἁγία μας Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία. Ἐπὶ δύο χιλιάδες χρόνια, ἐν μέσῳ παγίδων πολλῶν καὶ διωγμῶν. Συνεχιστὴς τῆς διδαχῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πίστεώς μας καὶ ἰδρυτοῦ Αὐτῆς, τοῦ παθόντος καὶ ἀναστάντος Ἰησοῦ, μὲ τὸ πολὺπλευρο ἔργο Τῆς καὶ κυρίως μὲ τὸ ἔργο Τῆς τὸ ἀγιαστικὸ, τὸ λειτουργικὸ καὶ τὸ κατηχητικὸ. Ἄλλά καὶ τὸ κοινωνικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ! Δεκάδες δεκάδων τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα σὲ ὀλόκληρη τὴ χώρα μας, τὰ συσσίτια, τὰ καθημερινὰ βοηθήματα, οἱ ὑποτροφίες, τὰ φάρμακα, τὰ ἐνοίκια καὶ πολλὰ ἀκόμη! Στὴν Ἱερά Μητρόπολή μας τὸ «Τιάλειο Γηροκομεῖο» μὲ τοὺς πενήκοντα τροφίμους ἀδελφούς μας, οἱ ὑποτροφίες, ἡ πλούσια φιλανθρωπία καὶ πολλὰ ἀκόμη πρὸς ἀνακούφιση τῶν πασχόντων, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων πὸν βρίσκουν ὡς τελευταία ἐλπίδα τὴν πόρτα τῆς Ἱεραῶς Μητροπόλεώς μας.

«Ἐχει πολλὰ ἡ Ἐκκλησία» λέγουν συνεχῶς κάποιοι, μὲσω τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν τηλεοράσεων, «γιατί δὲν δίνει;» Καὶ ἡμεῖς τοὺς ἀπαντοῦμε τίμια, θαρραλέα καὶ εἰλικρινά: Ἐλάτε, κύριοι καὶ κυρίες, νὰ μᾶς ἐλέγξετε, νὰ καθίσετε ἱκανὸ χρονικὸ διάστημα στὸ λογιστικὸ γραφεῖο καὶ θὰ πάρετε τὴν ἀπάντησή! Ἄλλά καὶ ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ξεύρετε ὅτι αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέτε στεροῦνται ἀληθείας, ὡστόσο ἐξακολουθεῖτε καὶ τὰ λέτε, γιατί δυστυχῶς μία μερίδα τοῦ λαοῦ μας ἀβασάνιστα σᾶς πιστεύει!

Ὁ Θεὸς νὰ ἀναπαύει τὸν Γεώργιο Τιάλιο, καὶ ὅλους ἐκείνους, οἱ

ὁποῖοι ἔκτισαν μὲ τίς δωρεές τους τὸ Γηροκομεῖο μας καὶ βρίσκουν ἀνακούφιση τόσοι ἀδελφοί μας, ἀλλὰ καὶ ἐργάζονται ἀρκετοί. Νὰ ἀναπαύει τὸν Σωκράτη Μπλιούρα, ἀπὸ τὴν προσφορά τοῦ ὁποῖου μπορεῖ ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας νὰ ἀνταποκρίνεται στὸ φιλανθρωπικὸ καὶ κοινωνικὸ τῆς ἔργο, καθὼς καὶ τοὺς Κωνσταντῖνο, Θεόδωρο καὶ Δημήτριο Γκέρτσο, ἤδη στοὺς οὐρανοὺς ἀναπαυόμενους, οἱ ὁποῖοι ἐδώρησαν γενναίως πρὸς τὴν Ἱερά Μητρόπολή μας, εἰς μνήμην τῶν γονέων τους Ἀθανασίου καὶ Ἄννης.

Ὡσαύτως ὁ Θεὸς νὰ ἔχει ἐν υγείᾳ καὶ ἀγιασμῶ ψυχῆς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὸ περισσεύμα, ἢ καὶ τὸ ὑστέρημά τους μᾶς ἐνισχύουν.

Ἀδελφοί, τὸ ρηθὲν «ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανεῖζει Θεῷ», μὴν τὸ ξεχνᾶτε! Ἔρχονται Χριστούγεννα καὶ ὅλοι ἔχουν δικαίωμα γιὰ κάτι περισσότερο στὴν ἔνδυσή τους καὶ στὸ τραπέζι τους. Ἐμεῖς ἔχουμε

τὴν ὑποχρέωση «ὡς ἀδελφοὶ τὸν ἀδελφόν...», τὸν πεινῶντα, τὸν διψῶντα, τὸν γυμνὸ, τὸν ἄρρωστο καὶ τὸν κάθε δοκιμαζόμενο ἀδελφὸ μας νὰ τὸν ἐνισχύσουμε καὶ νὰ τοῦ συμπαρασταθοῦμε.

Οἱ κυρίες τῶν φιλοπτῶχων ταμείων καὶ οἱ καλοὶ ἱερεῖς μας θὰ κτυπήσουν τίς πόρτες σας καὶ ταυτόχρονα τὴν πόρτα τῆς καρδιάς σας, γιὰ τὸν Ἔρανο τῆς Ἀγάπης. Ἐάν θέλετε νὰ προσφέρετε τὴν ἀγάπη σας, ἅγιον καὶ ἱερόν! Ἄν ὄχι μὴν τοὺς ταπεινώσετε μὲ λόγους πὸν δὲν ταιριάζουν στὴν ἀνθρώπινη ἀξία!

Καλὴ καὶ εὐλογημένη Τεσσαρακοστή καὶ Χριστούγεννα μὲ Χριστὸ στὶς καρδιές μας.

Ἄμήν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ

Λόγος περὶ εὐποιίας

Ἐσὺ ἢ νηστευτῆς νὰ βοηθήσεις ἱκανοποιητικὰ μὲ τὰ παρακάτω. Δεῖξε συμπάθεια στοὺς ἀδελφούς σου πὺν δυστυχοῦν. Ὅ,τι στέρησες τὴν κοιλιὰ σου, δώσε το στὸν πεινασμένο. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ἄς γίνῃ ὁ δίκαιος ἐπανορθωτῆς. Θεράπευσε μὲ φρόνιμη ἐγκράτεια δυὸ πάθη ἀντίθετα μεταξὺ τους, τὸ δικό σου κόρο καὶ τὴν πείνα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Τὸ ἴδιο κάνουν καὶ οἱ γιατροί, ἀπὸ ἄλλους ἀφαιροῦν κάτι καὶ σὲ ἄλλους συμπληρώνουν, ὥστε προσθέτοντας καὶ ἀφαιρώντας νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ ὑγεία καθενός. Πεισθεῖτε ἀπὸ καλὴ προτροπή· ἄς ἀνοίξει ὁ λόγος τὶς πόρτες τῶν εὐπόρων, ἢ συμβουλή ἄς ὀδηγήσει τὸ φτωχὸ στὸ σπίτι ἐκείνου πὺν ἔχει. Ἄς μὴν πλουτίσουν τὰ πολλὰ σου λόγια τοὺς πονεμένους, ἄς

Ἄλλὰ θ' ἀντιτείνεις· «Εἶμαι φτωχὸς κι' ἐγώ». Ἄς εἶναι. Ἄς τὸ πάρουμε σὰ δεδομένο. Δώσε ὅμως ὅ,τι ἔχεις. Ὁ Θεὸς δὲ μᾶς ζητᾷ πάνω ἀπὸ τὴ δύναμή μας.

προσφέρει σ' αὐτοὺς καὶ σπίτι καὶ κρεβάτι καὶ τραπέζι ὁ προαιώνιος Λόγος τοῦ Θεοῦ μὲ τὸ λόγο τοῦ δούλου του· καλλιέργησε ὅσα χρειάζονται στὰ κτήματά σου.

Κοντὰ σ' αὐτοὺς ὑπάρχουν κι' ἄλλοι φτωχοὶ καὶ ἄρρωστοι, πεσμένοι ἐδῶ κι' ἐκεῖ. Ἄς προσέχει ὁ καθένας τοὺς γείτονές του. Μὴν ἀφήνεις τὸ διπλανό σου νὰ τὸν περιποιηθεῖ ἄλλος, γιὰ νὰ μὴν πάρει ἄλλος τὸ θησαυρὸ πὺν βρίσκεται κοντὰ σου. Ἀγκάλιασε τὸν ταλαιπωρημένο σὰ νὰ εἶναι χρυσάφι· ἀγκάλιασέ τον ὅπως τὴν ἴδια σου τὴν ὑγεία, τὴ σωτηρία τῆς γυναίκας σου, τῶν παιδιῶν σου, τῶν δούλων σου καὶ ὄλου τοῦ σπιτιοῦ σου. Ὁ φτωχὸς καὶ ἄρρωστος εἶναι διπλὰ φτωχός. Οἱ ὑγιεῖς φτωχοὶ καὶ ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι μποροῦν νὰ πάνε καὶ πηγαίνουν περπατώντας σ' ἐκείνους πὺν ἔχουν καὶ καθισμένοι στὰ περάσματα τῶν δρόμων

παρακαλοῦν ὄλους τοὺς περαστικούς. Αὐτοὶ ὅμως πὺν τοὺς ἔχει δέσει ἢ νόσος τους, ἐγκάθειρκοι σὲ στενὰ καταλύματα καὶ στενὲς γωνιές, ὅπως ὁ Δανιὴλ στὸ λάκκο, περιμένουν ἐσένα τὸν εὐλαβὴ καὶ τῶν φτωχῶν φίλο, σὰ νὰ εἶσαι ὁ Ἀβακούμ. Μὲ τὴν ἐλεημοσύνη γίνε φίλος τοῦ προφήτη. Πήγαινε σ' αὐτὸν πὺν ἔχει ἀνάγκη καὶ γίνε τροφοδότης του γρήγορα καὶ μὲ προθυμία. Ἡ προσφορὰ δὲν εἶναι ζημία, μὴ φοβηθεῖς. Ὁ καρπὸς τῆς ἐλεημοσύνης βλασταίνει πλούσιος. Σπείρε δίνοντας καὶ θὰ γεμίσεις τὸ σπίτι σου ἀπὸ ἀγαθὴ σοδειά.

Ἄλλὰ θ' ἀντιτείνεις· «Εἶμαι φτωχὸς κι' ἐγώ». Ἄς εἶναι. Ἄς τὸ πάρουμε σὰ δεδομένο. Δώσε ὅμως ὅ,τι ἔχεις. Ὁ Θεὸς δὲ μᾶς ζητᾷ πάνω ἀπὸ τὴ δύναμή μας. Ἐσὺ δώσε ψωμί, ὁ ἄλλος ἓνα ποτήρι κρασί, ἄλλος ἓνα ροῦχο καὶ ἔτσι μὲ τὴ συνεισφορὰ πολλῶν ἀντιμετωπίζεται ἡ συμφορὰ τοῦ ἐνός· οὔτε κι' ὁ Μωϋσῆς δὲν ἔλαβε ὀλόκληρη τὴ δαπάνη γιὰ τὴ σκηνὴ ἀπὸ ἓνα χορηγὸ, ἀλλὰ ἀπὸ ὄλο τὸ λαό. Ὁ πλούσιος τοῦ ἔφερε τὸ χρυσάφι, ἄλλος ἀσήμι, ὁ φτωχὸς δέρματα κι' ὁ φτωχότερος τρίχες. Βλέπεις ὅτι κι' ἡ πεντάρα τῆς χήρας ξεπέρασε τὶς προσφορὰς τῶν πλουσίων; Γιατὶ αὐτὴ ἄδειασε τὸ ταμεῖο της ἀπὸ ὅ,τι εἶχε, ἐνῶ οἱ ἄλλοι λίγο μόνο ἔβγαλαν ἀπὸ αὐτό.

Μὴν περιφρονησεις αὐτοὺς τοὺς κατὰκοιτους, σὰ νὰ μὴ εἶναι ἄξιοι γιὰ τίποτα. Σκέψου ποιοὶ εἶναι καὶ θὰ βρεῖς τὴν ἀξία τους. Ἐχουν πάρει τὴ μορφή τοῦ Σωτήρα μας. Ὁ φιλόανθρωπος Κύριος τοὺς δάνεισε τὸ ἴδιο του τὸ πρόσωπο γιὰ νὰ μαλακώσουν μ' αὐτὸ τοὺς σκληροὺς καὶ ἐχθροὺς τῶν φτωχῶν, ὅπως αὐτοὶ προτάσσουν ἐναντίον ἐκείνων πὺν τοὺς κακομεταχειρίζονται τὶς βασιλικὲς εἰκόνες, γιὰ νὰ μαλακώσουν αὐτὸν πὺν τοὺς κακοποιεῖ μὲ τὴ μορφή τοῦ βασιλιά. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ταμίες τῶν ἀγαθῶν πὺν προσδοκοῦμε, οἱ θυρωροὶ τῆς βασιλείας, αὐτοὶ πὺν ἀνοίγουν τὶς πόρτες στοὺς

καλοσυνάτους και τις κλείνουν στους σκληρούς και μισάνθρωπους. Αυτοί είναι σφοροί κατηγοροί και συνήγοροι αγαθοί. Και συνηγορούν και κατηγορούν όχι μιλώντας απλώς, αλλά κάτω από το βλέμμα του ίδιου του κριτή. Γιατί η εύεργεσία που δέχτηκαν φωνάζει προς τον καρδιογνώστη πιο εύγλωττα από κάθε κήρυκα.

Εμείς όμως που με κάθε γράμμα της Γραφής διδασκόμαστε να μιμούμαστε τον Κύριο και δημιουργό μας, όσο είναι δυνατή στους θνητούς ή μίμηση του Μακαρίου και Άθανάτου, σέρνομε τα πάντα προς την απόλαυσή μας και μέρος από αυτά τα προορίζομε για τον εαυτό μας στην εδω ζωή μας κι' άλλο μέρος το φυλάγομε για τους κληρονόμους. Για όσους κακοπαθούν κανένας λόγος και για όσους πένονται καμιά φροντίδα συμπάθειας. Τι γνώμη σκληρή! Ένας άνθρωπος βλέπει ένα άλλο άνθρωπο να στερείται το ψωμί και να του λείπει η απαραίτητη ζωογόνηση από την τροφή και δεν τον βοηθά πρόθυμα παρέχοντάς του τη σωτηρία, αλλά αδιαφορεί και τον αφήνει, σαν ένα θαλερό φυτό που ξεραίνεται θλιβερά από έλλειψη νερού, τη στιγμή που πλημμυρίζει από αφθονία και μπορεί να διοχετεύσει σε πολλούς ανακούφιση από τα υπάρχοντά του. Όπως δηλαδή η ροή μιας πηγής γονιμοποιεί πολλές πεδινές εκτάσεις, έτσι και η εύπορία ενός σπιτιού φτάνει για να διασώσει πολλά πλήθη φτωχών, αρκεί να μην είναι ο άνθρωπος τσιγκούνης και ακοινωνήτος και ανακόψει τη ροή όπως μια πέτρα που πέφτει στην πηγή και τη φράζει.

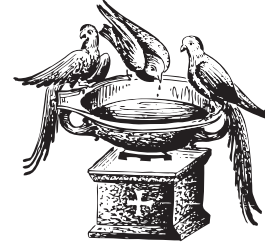
Άς μην τα χαρίζομε όλα στη σάρκα· άς ζήσομε λίγο και για το Θεό... Η εύσπλαχνία και η εύεργεσία είναι πράγματι αγαπητά στο Θεό και κάνουν θεό εκείνον που τα άσκει και παράδειγμα για μίμηση του αγαθού, για να υπάρχει εικόνα της πρώτης και άκρητης Υπαρξης που υπερβαίνει κάθε νοού.

Και ποιό τέλος της ενέργειάς μας αυτής έγγυώνται; Έδω στη γη καλές ελπίδες και προσδοκία που μας εύχαριστεί, και έπειτα, όταν αποθέσομε αυτή τη φθαρτή σάρκα και φορέσομε στη θέση της την άφθαρσία, ζωή μακάρια, άτελείωτη και άνώλεθρη, που τη σημαδεύουν κάποιες θαυμαστές κι' άγνωστες τώρα ευτυχίες.

Όσοι λοιπόν χριστήκατε λογικοί κι' έχετε το νοού εξηγητή των θείων και παιδαγωγό, μη δελεαστείτε από τα πρόσκαιρα· αποκτήστε αυτά που δεν εγκαταλείπουν ποτέ όποιον τ' αποκτήσει. Ορίσετε μέτρα για να τα χρησιμοποιείτε στη ζωή σας. Να μην είναι όλα δικά σας· ένα μέρος άς είναι και των φτωχών που αγαπά ο Θεός.

Όλα είναι του Θεού, του κοινού Πατέρα μας κι' εμείς είμαστε αδέρφια, αφού προερχόμαστε από τον ίδιο Πατέρα. Το άριστο και πιο δίκαιο είναι ν' απολαμβάνουν οι άδελφοί ίσα μερίδια κλήρου...

Άς αναλογιστούμε λοιπόν εμείς οι λογικοί, ότι η ζωή είναι παροδική κι' ο χρόνος περνά κι' είναι άσταμάτητος, όπως το ρεύμα του ποταμού, που παρασέρνει ό,τι βρεθεί μέσα του προς το τέλος του άφανισμού. Και μακάρι, αφού είναι σύντομη και σημαδεμένη από τη φθορά, να ήταν άνεύθυνη. Άλλα αυτό άκριβώς είναι το επικίνδυνο· για κάθε ώρα άλλα και για τους λόγους που λέμε, όφείλομε άπολογία στον άδέκαστο κριτή.

“Όπως δηλαδή η ροή μιας πηγής γονιμοποιεί πολλές πεδινές εκτάσεις, έτσι και η εύπορία ενός σπιτιού φτάνει για να διασώσει πολλά πλήθη φτωχών, αρκεί να μην είναι ο άνθρωπος τσιγκούνης και ακοινωνήτος και ανακόψει τη ροή όπως μια πέτρα που πέφτει στην πηγή και τη φράζει.

« Ο Θεός εκτιμά περισσότερο τα αισθήματα που νοιώθουμε κάνοντας έλεημοσύνη, άς είναι και πιο φτωχή, παρά τις πράξεις μας, άς είναι και άπλόχερες. Δίνει πολλά αυτός που αγαπά πολύ.

(Πασκάλ)

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων

Ἄν ζητοῦσε κανεὶς στὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας ἕναν ἅγιο πὸν νὰ ἐνσαρκώνει κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο τὸν «ἰλαρὸν δότην» πὸν «ἀγαπᾷ ὁ Θεός», θὰ σταματοῦσε σ' ἕναν ἱεράρχη, πὸν γι' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ιδιότητα ὀνομάστηκε Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων († 619). Θὰ μπορούσαμε νὰ ἰσχυριστοῦμε χωρὶς ὑπερβολὴ πὸς ὀλόκληρος ὁ βίος του ἦταν μιὰ διαρκὴς ἐλεημοσύνη.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης γεννήθηκε στὴν Κύπρο. Ἦταν πολὺ εὐκατάστατος. Ἡ ἀγάπη πὸν τοῦ ἐνέπνεε ὁ Χριστὸς γιὰ τοὺς συνανθρώπους του, ἔβρισκε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκδηλωθεῖ πλουσιοπάροχα. Καὶ ὅσο μοίραζε στοὺς φτωχοὺς, τόσο ὁ Θεὸς τοῦ ἔδινε περισσότερα ἀγαθά.

Τὰ καλὰ ἔργα του τὸν ἔκαναν γνωστὸ σὲ ὅλη τὴν Κύπρο. Ἡ φήμη του ἔφτασε μέχρι τὴν Κωνσταντινούπολη! Καὶ ὅταν ἐκοιμήθη ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ἡ σκέψη ὅλων στράφηκε στὸν Ἰωάννη. Ἀλλὰ ἐκεῖνος μὲ κανένα τρόπο δὲν ἤθελε νὰ δεχτεῖ ν' ἀναλάβει τὴν πατριαρχία. Ὁ αὐτοκράτωρ ὁμως Ἡρόκλητος ἐπέμεινε. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ λαός. Ἔτσι ὁ Ἰωάννης ἀναγκάστηκε νὰ ὑποχωρήσει.

Μόλις ἔγινε πατριάρχης, ἀμέσως κάλεσε στὸ γραφεῖο του τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἀλεξανδρείας πὸν εἶχαν τὴν φροντίδα τῶν φτωχῶν, καὶ τοὺς εἶπε:

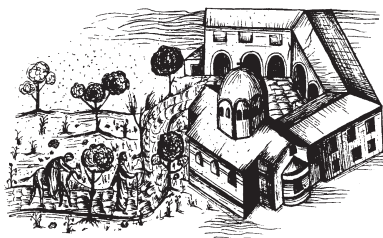
– Πηγαίνετε στὴν πόλη καὶ μάθετε πόσοι εἶναι οἱ κύριοί μου.

Ἐκεῖνοι τὸν κοίταξαν ἐκπληκτοί! Δὲν κατάλαβαν τὴν ἐν-

νοῦσε. Τοὺς ἐξήγησε λοιπὸν:

– Ἐννοῶ αὐτοὺς πὸν συνήθως οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὀνομάζουν φτωχοὺς. Αὐτοὶ εἶναι οἱ δικοί μου κύριοι.

Σὲ λίγες μέρες οἱ ἱερεῖς τοῦ ἔφεραν ἐπτάμισι χιλιάδες ὀνόματα φτωχῶν πὸν εἶχαν ἀπόλυτη ἀνάγκη βοήθειας. Ὅλους αὐτοὺς φρόντισε μὲ κάθε τρόπο νὰ τοὺς βοηθήσει.

Ἀγαποῦσε τόσο πολὺ τοὺς ἄλλους, ὥστε λησμονοῦσε τὸν ἴδιο πὸν ἑαυτὸ του. Ζοῦσε φτωχικά. Δὲν μπορούσε νὰ ἡσυχάσει ὅταν σκεφτόταν ὅτι αὐτὸς τὰ εἶχε ὅλα, ἐνῶ ἄλλοι ἴσως νὰ μὴν εἶχαν ἕνα κομματί ψωμί.

Ἀγαποῦσε τόσο πολὺ τοὺς ἄλλους, ὥστε λησμονοῦσε τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ του. Ζοῦσε φτωχικά. Δὲν μπορούσε νὰ ἡσυχάσει ὅταν σκεφτόταν ὅτι αὐτὸς τὰ εἶχε ὅλα, ἐνῶ ἄλλοι ἴσως νὰ μὴν εἶχαν ἕνα κομματί ψωμί. Γι' αὐτὸ ἔδινε, ἔδινε μέχρι τοῦ σημείου νὰ μὴν ἔχει τίποτε ὁ ἴδιος. Τὸ ράσο του ἦταν παλιὸ καὶ τριμμένο. Καὶ τὸ δωμάτιό του σχεδὸν ἄδειο.

Κάποτε ἕνα ἄρχοντας ἔτυχε νὰ δεῖ σὲ τὴν φτωχικὴ στρωμνὴ ἀναπαύοταν ὁ πατριάρχης.

Ἀγόρασε λοιπὸν ἕνα ἀκριβὸ πάπλωμα καὶ τοῦ τὸ χάρισε. Ἐκεῖνος τὸ δέχτηκε. Τὸ βράδυ ξάπλωσε καὶ σκεπάστηκε μὲ τὸ πολυτελές πάπλωμα. Μὰ τοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ κλείσει μάτι! Στὸ νοῦ του ἐρχόταν ἡ εἰκόνα τῶν φτωχῶν ἀνθρώπων πὸν θὰ ἔτρεμαν ἀπὸ τὸ κρύο. Τὴν ἄλλη μέρα πρωτὶ-πρωτὶ ἔστειλε καὶ πούλησε τὸ πάπλωμα καὶ μὲ τὰ χρήματα πὸν πῆρε ἔντυσε πολλοὺς φτωχοὺς, ὅπως γράφει ὁ βιογράφος του Λεόντιος. Τὶ συνέβη ὁμως; Συμπτωματικὰ τὸ βλέπει ὁ ἄρχοντας πὸν τοῦ τὸ εἶχε χάρισε, τὸ ἀγοράζει πάλι καὶ τὸ ξαναστέλνει στὸν πατριάρχη. Ἀλλὰ ὁ ἅγιος τὸ ξαναπούλησε καὶ ἔντυσε ἄλλους φτωχοὺς! Αὐτὸ ἔγινε καὶ ξανάγινε, ὥσπου κάποτε συναντήθηκαν ὁ πατριάρχης καὶ ὁ ἄρχοντας διωρητής.

Ὁ ἅγιος χαμογέλασε καὶ τοῦ εἶπε:

– Γιὰ νὰ δοῦμε ποιὸς ἀπὸ τοὺς δύο θὰ κουραστεῖ πρῶτος, ἐγὼ νὰ πουλῶ τὸ πάπλωμα ἢ ἐσὺ νὰ τὸ ἀγοράξεις;

Τότε ὁ ἄρχοντας ἀποκρίθηκε:

– Ὑπάρχει κίνδυνος νὰ κρυολογήσεις καὶ τί θὰ γίνουν τόσες χιλιάδες φτωχοί;

– Σ'εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὸ εἰλικρινές σου ἐνδιαφέρον, ἀπάντησε ὁ πατριάρχης, ἀλλὰ πὸς μπορούσα νὰ ἡσυχάσω ἐγὼ καὶ νὰ κοιμηθῶ, ὅταν γύρω μου τόσα παιδιὰ μου ὑποφέρουν; Μπορεῖ ποτὲ νὰ καλοπερνᾷ ὁ πατέρας, ὅταν στεροῦνται καὶ δεινοπαθοῦν τὰ παιδιὰ του;

Ὁ ἄρχοντας κατάλαβε ὅτι εἶχε δίκιο ὁ ἅγιος καὶ δὲν ξαναμίλησε.

Ἀπὸ τὸν πλησίον μας προέρχεται ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος. Γιατὶ ἂν κερδίσουμε τὸν ἀδελφὸ μας, κερδίζουμε τὸν Θεό. (Ἀββᾶς Ἀντώνιος)

Ὁ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ κ. ΠΑΥΛΟΣ

κοντά στους πληγέντες τοῦ Βελβεντοῦ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παῦλος, ἐπιδεικνύοντας ιδιαίτερη εὐαισθησία καὶ πραγματικὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ κοινωνικά προβλήματα ποὺ ὑπάρχουν καὶ ἀνακύπτουν στὴ Μητροπολιτικὴ του περιφέρεια, ἐπισκέφθηκε τὸ Δῆμο Βελβεντοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν καταστροφικὴ ἔκρηξη τῆς 23ης Ὀκτωβρίου στὸ κέντρο τῆς κωμόπολης, ἐκφράζοντας τὴ συμπαράστασή του στοὺς πληγέντες κατοίκους καὶ καταστηματαρχές. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, πέρα ἀπὸ τὴν ἡθικὴ στήριξη, πρόσφερε ἀπὸ τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν ζημιῶν τὸ ποσὸ τῶν 10.000 €. Ὁ Δῆμος καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Βελβεντοῦ, ἐκτιμώντας βαθύτατα τὸ ἔμπρακτο ἐνδιαφέρον του, εὐχαρίστησαν θερμὰ τὸν Σεβασμιώτατο γιὰ τὴν συμπαράστασή του.

ΔΗΜΟΣ ΒΕΛΒΕΝΤΟΥ

Εὐχαριστήριο

«**Τ**ὴν Τρίτη 31 Ὀκτωβρίου 2006 ἐπισκέφθηκαν τὸ Δημαρχεῖο Βελβεντοῦ, ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σερβίων καὶ Κοζάνης κ.κ. Παύλου, ὁ Πρωτοσύγκελος Χαρτοματσίδης Δωρόθεος, ὁ Πρεσβύτερος Βαχτσεβάνος Νικόλαος, Δ/ντὴς τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμείου τῆς Ἱ.Μ. Σερβίων καὶ Κοζάνης καὶ ὁ Πιτσιάβας Βασίλειος, ὑπάλληλος τῆς Μητροπόλεως καὶ ἐπέδωσαν στὸν Δήμαρχο Βελβεντοῦ, Μανώλη Στεργίου, ἐπιταγὴ ποσοῦ 10.000 € πρὸς ἀποκατάσταση ζημιῶν τῶν πληγέντων ἀπὸ τὴν ἔκρηξη τῆς 23ης Ὀκτωβρίου στὸ κέντρο τοῦ Βελβεντοῦ.

Ὁ Δήμαρχος Βελβεντοῦ εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σερβίων καὶ Κοζάνης κ.κ. Παῦλο γιὰ τὴν ἀνθρώπινη πάνω ἀπ' ὅλα χειρονομία τῆς ἐνίσχυσης τῶν πληγέντων ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ πνεῦμα συμπαράστασης στὸν δοκιμαζόμενο αὐτὴν τὴν περίοδο Δῆμο Βελβεντοῦ.

Ἐξἄλλου ὁ Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ.κ. Παῦλος ἦταν ἀπὸ τοὺς πρώτους ποὺ ἐπισκέφθηκαν τὸν τόπο τοῦ συμβάντος καὶ μίλησε μὲ τοὺς πληγέντες κατοίκους καὶ καταστηματαρχές, ἐνῶ στὶς 25 Ὀκτωβρίου ἔκανε δέηση ὑπὲρ τῶν πληγέντων πολιτῶν, κατὰ τὴ Θεία Λειτουργία ποὺ τελέσθηκε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Βελβεντοῦ, μὲ ἀφορμὴ τὴν 5ῃ ἐπέτειο ἀπὸ τὴν ἐπιστροφὴ τῶν κλεμμένων εἰκόνων τοῦ βυζαντινοῦ μνημείου.

Ἐκ μέρους τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς κοινωνίας ὁλόκληρης τοῦ Βελβεντοῦ εὐχαριστοῦμε θερμὰ τὸν Μητροπολίτη μας γιὰ τὴν κίνηση συμπαράστασής του, ἀποδεικνύοντας ἔμπρακτα καὶ γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ, τὸ ἐνδιαφέρον, τὴν ἀξία καὶ τὰ φιλόθρονα αἰσθημάτα του ὡς ποιμενάρχῃ τῆς περιοχῆς μας». (Πρωινὸς Λόγος, 1/11/06).

«καλὸν ποιῆσαι ἐλεημοσύνην ἢ θησαυρίσαι χρυσίον· ἐλεημοσύνη γὰρ ἐκ θανάτου ρύεται, καὶ αὐτὴ ἀποκαθαριεῖ πᾶσαν ἁμαρτίαν· οἱ ποιοῦντες ἐλεημοσύνας καὶ δικαιοσύνας πλησθήσονται ζωῆς» (Τωβίτ 12,8-9).

ΕΚΚΛΗΣΙΑ - ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Πρωτ. Θεμιστοκλή Μουρτζανού

Η κοινωνική πολιτική εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ζητούμενα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ σύγχρονο κράτος. Ἀπὸ τὴν μία ἢ πίεση γιὰ συνεχῆ αὐξηση τῆς παραγωγικότητας, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἀνάγκη περιστολῆς δαπανῶν, προκειμένου ἢ οἰκονομία νὰ ἀντέξει στὴ λογικὴ τῆς ἀειφόρου ἀνάπτυξης, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἢ σύνθλιψη τῶν εἰσοδημάτων τῶν οἰκονομικῶν ἀδύναμων, ἀλλὰ καὶ ἡ παρουσία μιᾶς μεγάλης ὁμάδας ἀνθρώπων ποὺ βιώνουν τὸ κοινωνικὸ περιθώριο, ὁδηγοῦν αὐτὸ ποὺ παλαιότερα ὀνομάζαμε «κράτος πρόνοιας» σὲ μία διαρκὴ ὑποχώρηση.

Ἡ ἐποχὴ μας, ἐξάλλου, διαπνέεται, τουλάχιστον ἐπίσημα, ἀπὸ ἓνα πνεῦμα ἀλληλεγγύης καὶ ἀνθρωπισμοῦ. Παρότι δὲν θέλει νὰ παραδεχτεῖ ὅτι ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη εἶναι ἡ βάση γιὰ ἓναν ἀνθρωπιστικὸ πολιτισμὸ, ἐντούτοις δὲν μπορεῖ νὰ μένει ἀσυγκίνητη στὸν ἀνθρώπινο πόνο. Ἔτσι, ὁ καθένας μας καλεῖται νὰ κάνει τὸ καθήκον του ἔναντι ὅσων ὑποφέρουν, προσφέροντας ἀπὸ τὸ περισσευμὰ του γιὰ εὐγενεῖς σκοπούς, ὅπως ἡ στήριξη ἐγκαταλελειμμένων, καρκινοπαθῶν, περιθωριοποιημένων παιδιῶν, ἢ προστασία γυναικῶν ποὺ πέφτουν θύματα κακοποίησης ἢ ἡ στήριξη ὀργανισμῶν

μὴ κυβερνητικοῦ χαρακτήρα, ποὺ πραγματοποιοῦν ἀνθρωπιστικὲς ἀποστολὲς ἢ συμβάλλουν στὴν ἀνακούφιση τῶν κοινωνικῶν ἀνισοτήτων, μέσω, κυρίως, τηλεμαραθῶν καὶ ἄλλων διαφημιστικῶν ἐκστρατειῶν. Παράλληλα, τὶς ἐορτὲς τῶν Χριστουγέννων, αἰσθανόμαστε ὑποχρέωση νὰ προσφέρουμε στὸ τραπέζι τῶν φτωχῶν, βοηθώντας τὸ Δῆμο, τὴν Μητρόπολη στὴν ὁποία ἀνήκουμε ἢ ἄλλους, ποὺ ἔχουν ἀναλάβει γιὰ λογαριασμὸ μας νὰ ἀσχοῦν κοινωνικὴ πολιτικὴ.

Καμία ἀπὸ τὶς παραπάνω δραστηριότητες δὲν εἶναι ἀπορριπτέα. Τὸ ἀντίθετο μάλιστα. Βεβαίως, εἶναι δηλωτικὲς μιᾶς κοινωνικῆς νοοτροπίας ἢ ὁποία χαρακτηρίζεται ἀπὸ ὑποκρισία. Ἐνῶ θεοποιεῖ τὴν ἀτομικὴ εὐτυχία βάσει τῶν χρημάτων ποὺ θὰ ἀποκτήσουμε καὶ μετρᾶ τὴν κοινωνικὴ πρόοδο βάσει τῆς ἀνάπτυξης τῆς οἰκονομίας, προσπαθεῖ μέσα ἀπὸ τὴν χορήγηση ἀσπιρινῶν νὰ θεραπεύσει τὸ πρόβλημα ποὺ ἡ ἴδια ἢ νοοτροπία προκαλεῖ. Ὡστόσο, «καλὸν ἔργον ἐστί».

Ὅσο κι ἂν πιέζεται ἀπὸ τὴν ἐποχὴ καὶ τὴν κοινωνία νὰ λειτουργήσῃ ὡς ἀπλὸ δεκανίκι τοῦ κράτους γιὰ νὰ συμπληρώσει τὰ κενὰ στὴν κοινωνικὴ πολιτικὴ, ὅσο κι ἂν ἡ ἀποστολὴ τῆς μετριάται μὲ βάση τὰ χρή-

ματα ποὺ δαπανᾶ γιὰ τοὺς ἀπόρους καὶ ἐμπερίστατους, ἢ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δὲν θὰ πάφει νὰ βλέπει τὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο εὐρύτερα. Ἡ θεολογία μᾶς μιλά γιὰ τὴν ἐλεημοσύνη ὡς κίνηση ἀγάπης πρὸς τὸν ὅλο ἀνθρωπο, ποὺ δὲν περιορίζεται μόνο στὴν κάλυψη τῶν ὑλικῶν, ἀλλὰ θεᾶται καὶ τὶς πνευματικὲς καὶ τὶς κοινωνικὲς του ἀνάγκες. Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὡς κριτήριο τῆς Τελικῆς Κρίσης τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ δηλώνει ξεκάθαρα: «Ἐπεινάσα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἠσθένησα καὶ ἐπεσκεψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἦλθετε πρὸς με» (Ματθ. 25, 35-36).

Ὁ πεινασμένος, ὁ διψασμένος καὶ ὁ γυμνὸς ἔχουν ὑλικὲς ἀνάγκες. Ὁ ξένος καὶ ὁ φυλακισμένος βιώνουν τὴν κοινωνικὴ καὶ ψυχικὴ ἀπομόνωση. Ὁ ἀσθενὴς τὸν πόνο. Καὶ ὅλοι μαζί ἔχουν τὴν ἀνάγκη τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ, διὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἐλεημοσύνη, ποὺ μᾶς καλεῖ ὁ Θεὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία νὰ δεῖξουμε, δὲν πηγάζει ἀπὸ τὸν οἶκτο ἢ ἀπὸ τὴν αἴσθηση τοῦ κοινωνικοῦ καθήκοντος. Εἶναι κίνηση ἀληθινῆς ἀγάπης, ποὺ ξεκινᾶ ἀπὸ τὴν ὑπέρβαση τῆς ἀτομικῆς μας αὐτάρκειας,

«Ὅ ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθὸν τοῦτο κομεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου» (Ἐφεσ. 6).

ἀπὸ τὴν βεβαιότητα ὅτι ὅπως ἡ σωτηρία δὲν εἶναι ἀτομικὴ ὑπόθεση, ἀλλὰ ἐκκλησιαστικὸ γεγονός, ἔτσι καὶ ἡ διαχείριση τῶν ἀγαθῶν ποῦ ὁ Θεὸς ἔδωσε ἢ ἐπέτρεψε νὰ ἔχουμε, δὲν εἶναι ἀτομικὴ ὑπόθεση, ἀλλὰ ἀφορᾶ καὶ στοὺς ἄλλους.

Καὶ τὰ ἀγαθὰ εἶναι καὶ ὑλικά, ἀλλὰ καὶ πνευματικά. Γιατί ἐλεημοσύνη δὲν εἶναι μόνο ἓνα πιάτο φαγητὸ ἢ ἓνα ροῦχο. Εἶναι καὶ τὸ νὰ προσεύχεται κανεὶς στὸ Θεὸ γι' αὐτὸν ποῦ Τὸν ἔχει ἀνάγκη καὶ δὲν Τὸν ἔχει γνωρίσει. Εἶναι καὶ τὸ νὰ μιᾶ κανεὶς γιὰ τὸ Θεὸ στοὺς ἄλλους, εἴτε διὰ τῶν λόγων εἴτε διὰ τῶν ἔργων. Εἶναι τὸ χόρτασμα τῆς πνευματικῆς πείνας καὶ δίψας μὲ τὴν διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου. Εἶναι ἢ ἐπίσκεψη στοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἢ συμπαράσταση στοὺς κάθε λογῆς περιθωριοποιημένους. Εἶναι κάθε κίνηση ποῦ ἀποσκοπεῖ καὶ στὴν θεραπεία τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ, κυρίως, στὸ νὰ βοηθήσει στὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. Καὶ «ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν» (Α' Πέτρ. 4, 8).

Ἡ Ὁρθόδοξη θεολογία, χωρὶς νὰ περιφρονεῖ τὴν διακονία τῶν τραπεζῶν, δίνει βάρος στὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ. Χωρὶς νὰ ἀρνεῖται νὰ ἐπιτελέσει τὸ χρέος τῆς ἀγάπης καὶ νὰ συμπαρασταθεῖ στὸν κάθε ἐμπερίστατο καὶ ἀναξιοπαθοῦντα, νὰ ἐπιστρέψει στὸ λαὸ τὴν κάθε προσφορά του, ἐντούτοις πρωτίστως θεωρεῖ φιλανθρωπία τὸ ἱερατικὸ καὶ προφητικὸ ἔργο. Δὲν ἐγκλωβίζεται στὴ λογικὴ τοῦ νὰ ἀσκήσει κοινωνικὴ πολιτικὴ γιὰ νὰ τὴν ἐπαινέσει ὁ κόσμος καὶ νὰ τονίσει ἔτσι

πόσο τὸν ἀγαπᾶ. Ἡ φιλανθρωπία πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ εἶναι ἀγάπη. Ἡ σωτηρία ὅμως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου εἶναι ἡ ὑψιστὴ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅ,τι ἄλλο ἐντάσσεται σ' αὐτὸ τὸ πρίσμα.

Ἡ Ἐκκλησία καταγγέλλει τὴν κοινωνικὴ ἀδικία. Ὁ Πατερικὸς λόγος βρῖθει παραδειγματῶν ποῦ τονίζουν ὅτι εἴμαστε διαχειριστὲς τοῦ πλοῦτου καὶ ὄχι κάτοχοί του. Τὸ ὄραμα τῆς ἀτομικῆς αὐτάρκειας καὶ εὐτυχίας, ποῦ συνθλίβει τὸν οικονομικὰ ἀδύναμο, ὅσο κι ἂν ἀποτελεῖ πειρασμὸ καὶ γιὰ τὸν χριστιανό, δὲν μπορεῖ νὰ γίνεῖ ἀποδεκτὸ γιὰ τὴν Ἐκκλησία ὡς στάση ζωῆς. Ἐπομένως, ἡ Ἐκκλησία τονίζει ὅτι ἡ ἐκούσια παραίτησή μας ἀπὸ τὸ δικαίωμα νὰ καρπωνόμαστε τὸν πλοῦτο ἀποκλειστικὰ γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας καὶ ἢ προσφορὰ ἀπὸ τὸ περίσσευμα ἢ τὸ ὑστέρημά μας πρὸς τοὺς ἀδύναμους εἶναι πράξη σωφροσύνης γιὰ τὸν πιστό. Ἄν αὐτὸ γινόταν βίωμα στὴν κοινωνία, τότε σαφῶς καὶ ὁ κόσμος μας θὰ εἶχε λιγότερο ἀνάγκη τὴν ὑλικὴ φιλανθρωπία τῆς Ἐκκλησίας καὶ θὰ καλοῦνταν νὰ καρπωθεῖ τὴν ἐλεημοσύνη τοῦ λόγου. Ἀλλὰ καὶ ὁ κόσμος μας τότε θὰ ἦταν κοινωνικὰ ἀλληλέγγυος καὶ στόχος τῆς πολιτικῆς δὲν θὰ ἦταν ἢ ἀτομικὴ αὐτάρκεια, ἀλλὰ οἱ ἴσες εὐκαιρίες γιὰ ὅλους, ὄχι τόσο γιὰ κατανάλωση ὅσο γιὰ ἀγάπη, παιδεία καὶ ἀναζήτηση νοήματος στὴ ζωὴ.

Τὶς ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων ἡ Ἐκκλησία καλεῖ σὲ Ἐρανο ἀγάπης ὅλους. Τὸ κύριο μέρος τοῦ προϊόντος του δίδεται στοὺς φτωχοὺς καὶ τοὺς ἐμπερίστατους.

Ἐνα τμήμα του ὅμως στηρίζει καὶ τὴν διακονία τοῦ λόγου, τὴν κύρια ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι χρέος ὅλων μας κανεὶς νὰ μὴν πεινᾶ. Κανεὶς νὰ μὴν εἶναι μόνος. Κανεὶς νὰ μὴν ἀπορρίπτεται καὶ περιθωριοποιεῖται. Εἶναι ὅμως, πρωτίστως, χρέος μας, νὰ προσευχόμαστε γιὰ τὴν σωτηρία ὅλων καὶ νὰ στηρίζουμε τὴν προφητικὴ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ νὰ εἶναι ἡ φιλανθρωπία θεραπεία τοῦ ὅλου ἀνθρώπου, ἀγάπη ποῦ δίνει ζωὴ καὶ ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι.

ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΙΜΩΝΑΡΙΟ

Μᾶς διηγήθηκε κάποιος ἀπὸ τοὺς πατέρες γιὰ τὸν Ζήνωνα τὸν βασιλιά, λέγοντας, πὼς ἀδίκησε τὴν κόρη μιᾶς γυναίκας. Αὐτὴ πήγαινε στὸ ναὸ τῆς Παναγίας Δέσποινας μας, τῆς Θεοτόκου Μαρίας καὶ μὲ δάκρυα παρακαλοῦσε αὐτὴν, λέγοντας·

- Ἐκδικήσου γιὰ χάρη μου τὸν βασιλιά Ζήνωνα.

Ἀφοῦ τὸ ἔκαμε αὐτὸ πολλές μέρες, παρουσιάσθηκε σ' αὐτὴν ἡ Παναγία Θεοτόκος, λέγοντάς της·

- Πίστεψέ με, γυναίκα, πολλές φορές θέλησα νὰ σοῦ κάνω τὴ χάρη, ἀλλὰ μὲ ἐμποδίζει τὸ δεξιὸ του χέρι.

Πραγματικὰ ἦταν πολὺ ἐλεήμονας.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

Πολλοί από ἐμᾶς ἴσως ἔχουν συνηθίσει στίς εἰκόνας πόνου καὶ ἐξαθλίωσης ποὺ καθημερινὰ προβάλλονται ἀπὸ τὰ Μ.Μ.Ε.: ἄνθρωποι ποὺ πονᾶνε, παιδιά ποὺ κλαῖνε, σπιτικά ρημαγμένα... ἀπελπισία! Ὅμως ποῖος ἀπὸ ὄλους ἐμᾶς ἔχει σκεφθεῖ, μήπως αὐτὴ ἡ ἀπάνθρωπη κατάσταση λαμβάνει χώρα μόνις ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα μας, στὸ γείτονά μας, στὸ φίλο μας, στὸν συνητοπίτη μας;

Τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ὁ «καλὸς ποιμὴν», δημιουργήθηκε γιὰ νὰ φέρει ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο φῶς σ' αὐτὲς τὶς σκοτεινὲς εἰκόνας. Ἰδρύθηκε γιὰ νὰ κάνει τὸ καλὸ, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἡ κοινωνικὴ ἀνισότητα καὶ ἀδικία. Γιατὶ δὲν ἀρκοῦν μόνο τὰ λόγια καὶ οἱ εὐχές. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ μας, χρειάζονται ἓνα στήριγμα, ἓνα χέρι γιὰ νὰ σκουπίσει τὰ βγαλμένα μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴ τους δάκρυα!

Τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ἔχει στὴν κεφαλή του τὸν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ. Παῦλο καὶ συμπαραστάτες ἐπιφανεῖς καὶ μὲ φιλόπρωπα αἰσθήματα καὶ διάθεση διακονίας ἀδελφούς μας, μέλη τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ πιὸ συνήθεις περιπτώσεις κατὰ τὶς ὁποῖες τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο μας σπεύδει νὰ ἀπαλύνει τὸν πόνο τῶν ἀδελφῶν μας εἶναι οἱ ἑξῆς:

- Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι καταφεύγουν στὴν πόρτα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, σὰν

Τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ὁ «καλὸς ποιμὴν», δημιουργήθηκε γιὰ νὰ φέρει ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο φῶς σ' αὐτὲς τὶς σκοτεινὲς εἰκόνας. Ἰδρύθηκε γιὰ νὰ κάνει τὸ καλὸ, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἡ κοινωνικὴ ἀνισότητα καὶ ἀδικία.

τελευταία ἐλπίδα.

- Ἄπορες ἢ μὲ ἐλάχιστο ἐτήσιο εἰσόδημα οἰκογένειες.
- Οἰκογένειες ποὺ βρίσκονται στὸ χεῖλος τῆς οικονομικῆς καταστροφῆς.
- Φοιτητὲς καὶ σπουδαστές.
- Ναρκομανεῖς· (κυρίως ἡθικὴ συμπαράσταση, σὲ συνεργασία μὲ ειδικούς)
- Φυλακισμένοι· (ἐντόπιοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον).
- Ἀσθενεῖς· (εἴτε παρέχοντας χρηματικὴ βοήθεια, εἴτε συνεργαζόμενοι μὲ ἰατρικὰ κέντρα- ἐντὸς καὶ ἐκτὸς περιφερείας μας- καὶ φαρμακεία).

- Κέντρα κοινωνικῆς μέριμνας.

Ἐπιπλέον κάθε μῆνα παρέχουμε εἶδη πρώτης ἀνάγκης καὶ τροφίμα σὲ 30 οἰκογένειες. Κατὰ δὲ τὶς ἐορτὲς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα ἡ δραστηριότητα αὐτὴ, ἐμπλουτισμένη μὲ ὅσα ἀπαιτοῦν οἱ ἅγιες αὐτὲς ἡμέρες, ἐπεκτείνεται σὲ περισσότερες οἰκογένειες.

Τὰ χρήματα ποὺ δαπανῶνται γιὰ ὅλες τὶς προαναφερθεῖσες ἐνέργειές μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς ἔκτακτες (οἱ ὁποῖες εἶναι καὶ οἱ δυσκολότερες καὶ πιὸ δαπανηρές) προέρχονται ἀπὸ τὸν ἐτήσιο «Ἐρανο τῆς Ἀγάπης», ποὺ διενεργεῖται κάθε Δεκέμβριο, ἀπὸ δωρεὲς ἀπλῶν ἀνθρώπων, ποὺ προσφέρουν εἴτε ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον εἴτε εἰς μνήμην προσφιλῶν τους προσώπων ἀντὶ στεφάνων, ἀπὸ ἐλεύθερους ἐπαγγελματίες, ἀπὸ βιοτεχνίες, ἐργοστάσια, ὀργανισμοὺς καὶ ἑταιρεῖες.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονηθεῖ ὅτι ἓνα μεγάλο ποσοστὸ τῶν χρημάτων προέρχεται ἀπὸ τὶς παραστάσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας σὲ μυστήρια (γάμους, βαπτίσεις, κηδεῖες, μνημόσυνα) καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ Μπλιούρειο Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα.

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος (2006) τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο μας ξεκίνησε μὲ

Μέλημα και αγωνία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Παύλου είναι να αποκτήσουν οι τρόφιμοι του Έκκλησιαστικού Γηροκομείου σύγχρονες εγκαταστάσεις διαμονής και διαβίωσης. Κάθε ηλικία έχει την αξία της κι' ο κάθε άνθρωπος παραμένει μοναδικός για το Θεό, ισότιμος στο δικαίωμα της αγάπης. Πάνω ή μακέτα της νέας Πτέρυγας του Τιαλείου Έκκλησιαστικού Γηροκομείου Κοζάνης, προϋπολογισμού 700.000 €.

κεφάλαιο 36.747,06 € (έκ μεταφοράς από το 2005). Στην πορεία του έτους και μέχρι την ημέρα εκτύπωσης του ανά χειράς φύλλου (συνεπώς μη συμπεριλαμβανομένου του προσεχούς έράνου αγάπης) τὰ ἔσοδά του ἀνῆλθαν στο ποσὸ τῶν 71.582,56 € καὶ τὰ ἔξοδά του (δηλαδὴ τὸ ἔργο τῆς φιλανθρωπίας) στο ποσὸ τῶν 58.662,68 €, χωρὶς νὰ συμπεριλαμβάνεται τὸ ποσὸ ποὺ θὰ δαπανηθεῖ στοὺς ἀδελφούς κατὰ τὸ μῆνα Δεκέμβριο καὶ τὶς ἑορτὲς τῶν Χριστουγέννων.

Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἔρανος τῆς Ἀγάπης, γιὰ τὸ τρέχον ἔτος (2006), θὰ διενεργηθεῖ στὰ μὲν χωρὶὰ τὴν 17^η Δεκεμβρίου, ἡμέρα Κυριακῆ, στὴν δὲ πόλη τῆς Κοζάνης τὴν 20^η Δεκεμβρίου, ἡμέρα Τετάρτη. Τὰ κλιμάκια θὰ ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας, ἀπὸ τὰ μέλη τῶν ἐνοριακῶν

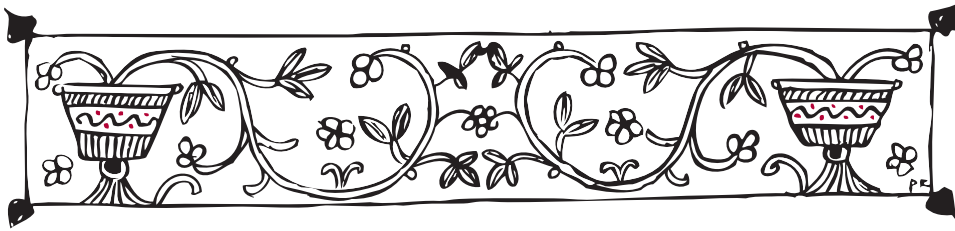
φιλοπτώχων ταμείων καὶ ἄλλες εὐσεβεῖς κυρίες καὶ ἀπὸ μαθητές.

Ὅπως συνέβη καὶ πέρυσι ἔτσι καὶ φέτος τὰ μέλη τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου θὰ περιοδεύσουν (κατόπιν συνεννοήσεως) στὰ ἐργοστάσια, τὶς ἐταιρεῖες καὶ τὶς βιοτεχνίες (δηλαδὴ σ' ἐκείνους τοὺς ἀδελφούς μας ποὺ ἔχουν τὶς ἐργασίες τους ἐκτὸς πόλεων, στὶς βιομηχανικὲς λεγόμενες περιοχὲς) ὅλης τῆς ἐπαρχίας μας γιὰ τὴ διεξαγωγὴ τοῦ ἐράνου αγάπης.

Ὅπως ἤδη ἔχετε διαπιστώσει ἐντὸς τοῦ ἀνά χειράς φυλλαδίου ὑπάρχει μίᾳ ἀπόδειξη Ταχυπληρωμῆς, μὲ τὴν ὁποία μπορεῖτε νὰ καταθέσετε τὸ ποσὸ ποὺ ἐπιθυμεῖτε γιὰ τὸν ἔρανο τῆς αγάπης, σὲ περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποία θὰ ἀπουσιάζετε ἀπὸ τὸ σπίτι ἢ τὸ κατάστημά σας ὅταν θὰ σᾶς ἐπισκεφθεῖ τὸ κλιμάκιο. Τέτοιες ἀπο-

δείξεις Ταχυπληρωμῆς θὰ βρίσκονται καὶ στο κεντρικὸ Ταχυδρομικὸ Κατάστημα, καθὼς καὶ στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς πόλεως τῆς Κοζάνης.

Παρόλα αὐτὰ ἐπικρατεῖ στοὺς περισσότερους ἢ ἀποψη ὅτι ἡ φιλανθρωπία εἶναι ἓνα κοινωνικὸ καθῆκον, ποὺ ἐπιβάλλεται ἐξαιτίας τῆς ἀγιότητος ὀρισμένων ἑορτῶν, ὅπως π.χ. τὰ Χριστούγεννα ἢ τὸ Πάσχα. Γιὰ τὸν πιστὸ ὅμως ἡ φιλανθρωπία εἶναι ζήτημα καθημερινοῦ βιώματος σὲ ὅλη του τὴ ζωὴ καὶ ὄχι μίᾳ περιστασιακῆ καὶ ἐπετειακῆ εὐκαιρία ἔκφρασης φιλανθρώπων αἰσθημάτων ἢ ἀκόμη καὶ ἓνα «ξεμπερδεμα» ἀπέναντι στὴν ἐντολὴ τῆς αγάπης. Ὅπως γράφει ὁ ἀββᾶς Ἰσαάκ, ἡ γνήσια χριστιανικὴ φιλανθρωπία εἶναι «καῦσις καρδίας ὑπὲρ πάσης τῆς κτίσεως, καὶ αὐτῶν εἰσέτι τῶν δαιμόνων». ■

Περὶ Φιλοπτώχιας

Ἁγ. Γρηγορίου Θεολόγου

Ἄς μιμηθούμε τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ, τὸν πρῶτο καὶ ἀνώτερο, ὁ ὁποῖος βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἁμαρτωλούς· καὶ ἀνατέλλει τὸν ἥλιο γιὰ ὅλους. Ἔκαμε τὴ γῆ εὐρύχωρη γιὰ ὅλα τὰ χερσαῖα ζῶα καὶ δημιούργησε πηγές καὶ ποταμούς καὶ δάση, τὸν ἀέρα γιὰ τὰ πτερωτὰ ὄντα καὶ τὸ νερὸ γιὰ τὰ ὑδρόβια, καὶ ἔδωσε σ' ὅλα τὰ ὄντα ἄφθονα τὰ στοιχεῖα τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴ ζωὴ τους, χωρὶς νὰ τὰ περιορίζει καμιά ἐξουσία, χωρὶς νὰ τὰ περιορίζει κανένας γραπτὸς νόμος, χωρὶς νὰ τὰ ἐμποδίζουν σύνορα. Τὰ παρέδωσε τὰ στοιχεῖα αὐτὰ κοινὰ στὰ πάντα καὶ πλουσιοπάροχα, χωρὶς νὰ κάνει καμιά διάκριση καὶ νὰ περιορίζει κάποιο ἀπ' αὐτά, τιμῶντας τὴν ὁμοιότητα τῆς φύσεως μὲ τὴν ἰσότητα τῆς δωρεᾶς καὶ δείχνοντας τὸν πλοῦτο τῆς ἀγαθότητός του.

Οἱ ἄνθρωποι ἀφότου ἔσκαψαν καὶ ἔβγαλαν ἀπὸ τὴ γῆ τὸ χρυσάφι, τὸ ἀσημι καὶ τοὺς πολύτιμους λίθους καὶ ἀφοῦ κατασκεύασαν μαλακὰ καὶ περιττὰ ἐνδύματα καὶ ὅ,τι ἄλλο παρόμοιο πρᾶγμα, πὺ ἀποτελεῖ ἀφορμὴ τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἐπαναστάσεων καὶ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς τυραννί-

ας, ἀποκτοῦν ἔπειτα παράλογη ὑπεροψία ἐξαιτίας τῆς ἀνοησίας τους. Καὶ ἀποκλείουν τὴν ἐλεημοσύνη ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς συνανθρώπους τους καὶ δὲν θέλουν οὔτε μὲ αὐτὰ πὺ γί αὐτοὺς εἶναι περιττὰ νὰ βοηθήσουν γιὰ νὰ ἀποκτήσουν οἱ ἄλλοι τὰ ἀναγκαῖα, ξεχνώντας ὅτι ἡ φτώχεια καὶ ὁ πλοῦτος, ἡ ἐλευθερία, ὅπως

τὴν ὀνομάζουμε, καὶ ἡ δουλεία καὶ τ' ἄλλα τὰ παρόμοια ἐμφανίστηκαν στὸ ἀνθρώπινο γένος ἀργότερα σὰν ἀρρώστιες μαζὶ μὲ τὴν κακία, καὶ εἶναι δικά της ἐπινοήματα. Ὅμως δὲν ἔγιναν τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἔτσι, ἀλλὰ ἐκεῖνος πὺ ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο ἐξαρχῆς, τὸν ἄφησε ἐλεύθερο καὶ αὐτεξούσιο, πλοῦσιο μέσα στὸν παράδεισο τῆς τρυφῆς, νὰ συγκρατιέται μόνο ἀπὸ τὸ νό-

μο τῆς ἐντολῆς. Ἐλευθερία καὶ πλοῦτος ἦταν τότε μόνον ἡ τήρηση τῆς ἐντολῆς. Πραγματικὴ πτωχεία καὶ δουλεία ἡ παράβασή της.

Δούλοι τοῦ Χριστοῦ, ἀδελφοὶ καὶ συγκληρονόμοι, ὅσο εἶναι καιρὸς, ἄς ἐπισκεφθούμε τὸν Χριστό, ἄς τὸν περιποιηθούμε, ἄς τὸν θρέψουμε, ἄς τὸν ντύσουμε, ἄς τὸν περιμαζέψουμε γιὰ νὰ τὸν φιλοξενήσουμε, ἄς τὸν τιμήσουμε. Ὅχι μόνο μὲ τὴν τράπεζα, σὰν μερικούς, οὔτε μὲ τὰ μύρα ὅπως ἡ Μαρία, οὔτε μὲ τὸν τάφο ὅπως ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, οὔτε μὲ τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ταφὴ ὅπως ὁ Νικόδημος οὔτε μὲ χρυσὸ καὶ λίβανο καὶ σμύρνα ὅπως οἱ μάγοι πρὶν ἀπὸ τοὺς παραπάνω. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ Κύριος τῶν πάντων θέλει εὐσπλαχνία καὶ ὄχι ἐξωτερικὲς θυσίες καὶ ἐπειδὴ ἡ εὐσπλαχνία εἶναι παραπάνω ἀπὸ μυριάδες ἀρνιά, ἄς τὴν προσφέρουμε σ' αὐτὸν διὰ μέσου ἐκείνων πὺ ἔχουν ἀνάγκη καὶ βρίσκονται σήμερα πεσμένοι κάτω, γιὰ νὰ μᾶς δεχτοῦν, ὅταν ἀναχωρήσουμε ἀπὸ τὴν ζωὴ αὐτῆ, στὶς αἰώνιες σκηνές, στὸν ἴδιο τὸν Χριστὸ καὶ Κύριό μας, στὸν ὁποῖο ἀνήκει ἡ δόξα στοὺς αἰῶνες. Ἀμήν.

«Δανεῖζει Θεῶ ὁ ἐλεῶν πτωχὸν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῶ» (Παροιμ. 19,17).

ΑΠΟ ΤΟ ΥΣΤΕΡΗΜΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ

Δωρεές πρὸς τὸ Τιάλειον Ἐκκλησιαστικὸν Γηροκομεῖον Κοζάνης «Ἅγιος Παντελεήμων», εἴτε χρηματικές, εἴτε σὲ εἶδη καὶ γεύματα, προσέφεραν εὐγενῶς:

α) Χρηματικές δωρεές: ♦ Οἰκ. Εὐθυμίου Κουτσουνάνου 250 €, εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου υἱοῦ των Δημητρίου. ♦ Οἰκ. Ἰωάννου-Δήμητρας Μπαμπαλῆ 60 €, εἰς μνήμην προσφιλῶν προσώπων. ♦ Ἀδελ. Βασιλικὴ καὶ Ἀναστασία Παπακωνσταντίνου 150 €, εἰς μνήμην Κων/νου Γκοβεδάρου. • Ἰωάν. Ἀποστολίδης 290 €. ♦ Ἀδελ. Βασιλική-Αἰκατερίνη Παγούνη 100 €, εἰς μνήμην σεβαστῆς μητρὸς των Ἀλεξάνδρας Παγούνη. ♦ Ἰωάν. Καραδαλῆς 50 €, εἰς μνήμην Ἀφροδίτης Γιαννουστάκου. ♦ Οἰκ. Ἴανης Κυρατοῦ 150 €, εἰς μνήμην συζύγου καὶ πατρὸς Χρήστου Κυρατοῦ. ♦ Ἰωάν. Βήττας καὶ υἱὸς του Κων/νος 250 €, εἰς μνήμην ἀγαπητῆς συζύγου καὶ μητρὸς Ἀσπασίας. ♦ Ἀναστασία Κισκίνη 50 €, εἰς μνήμην θείου της Ἀντωνίου Χατζηπαπᾶ. ♦ Ἀθηνᾶ Τζινίκου-Κακούλη 100 €, εἰς μνήμην προσφιλῶν προσώπων. ♦ Χαρίλαος Καλὸς 50 €, εἰς μνήμην προσφιλῶν προσώπων. ♦ Σοφία Δεληγεωργίδη 50 €, εἰς μνήμην γονέων καὶ γαμβροῦ.

β) Προσφορὰ γεύματος: ♦ Ἐκκλ/κὸ Συμβούλιο Ἰ. Ν. Γεννήσεως Θεοτόκου Ἄλωνακίων, στίς 26/10/06. ♦ Εἰς μνήμην Πολυξένης Ἀντωνιάδου, στίς 3/11/06. ♦ Γεώργ. Μωϋσιάδης, εἰς μνήμην προσφιλῶν προσώπων, στίς 21/10/06.

γ) Προσφορὰ εἰδῶν: • Ἱερὸ Ἐξωκλήσιο Παναγίας Κοζάνης, 30 φιάλ. λάδι. ♦ Μητζικίδης ΕΠΕ, διάφορα τρόφιμα. ♦ Ἰ.Ν. Ἀγ. Γεωργίου Κλείτου φροῦτα, ἐμφιαλωμένα νερό. ♦ SuperMarket Μαρινόπουλος, ἀπορρυπαντικά καὶ τρόφιμα. ♦ Ἰ. Ν. Ἀγ. Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ Ἄνω Κώμης, κηπευτικά. ♦ Ἰ.Ν. Ἀγ. Γεωργίου Πολυμύλου, 1000 κιλ. πατάτες. ♦ Μαρία Παπαδοπούλου, διάφορα βουτήματα καὶ γλυκά, εἰς μνήμην Σοφίας Παπαδοπούλου. ♦ Παραγωγοὶ ἀπὸ ἐνορίες Αὐλῶν καὶ Γούλων διάφορα λαχανικά καὶ φροῦτα. ♦ Ἰ.Ν. Ἀγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης Μαυροδενδρίου 30 κιλ. λάδι καὶ λαχανικά. ♦ Τομέας Περιβάλλοντος Λιγνιτικοῦ Κέντρου Πτολεμαΐδος μεγάλη ποσότητα μῆλων. ♦ Δήμος Βελβενδοῦ, τρόφιμα, γάλα, φάρμακα. ♦ Στέλιος Κυπάρογλου 20 κιλ. γάλα.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις εὐχαριστεῖ θερμὰ τοὺς δωρητὲς καὶ εὐχεται τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου ἀντιδωρεὰ καὶ εὐλογία.

ΔΩΡΕΕΣ

Δωρεές πρὸς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολις Σερβίων καὶ Κοζάνης:

- ♦ Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος, 800 €, γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
- ♦ Ἰ. Ν. Ζωοδόχου Πηγῆς (Παναγία) Κοζάνης 550 €.
- ♦ Ἀνώνυμος 1.000 €.

Δωρεές γιὰ τὸ Ἱερὸ Κάθισμα Νέας Νικοπόλεως:

- ♦ Ἰδρυμα «ΚΙΒΩΤΟΣ» (ΗΠΑ) 10.000 \$
- ♦ Ροδίτη Καλλιόπη, Νέα Ὑόρκη 600 \$
- ♦ Μαγκλάρα Ἔφη, Νέα Ὑόρκη 250 \$
- ♦ Ἀνδριώτης Γαβριήλ, Νέα Ὑόρκη 1000 \$
- ♦ Κάτος Ἄννα, Νέα Ὑόρκη 400 \$
- ♦ Κεχαγιᾶ Εὐαγγελία, Νέα Ὑόρκη 300 \$.
- ♦ Ἐργοστάσιο Μαρμάρων Ἀφροδίτης Βούρκα μάρμαρα ἀξίας 9000 €.

Δωρεές πρὸς τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως:

- ♦ Ἀνώνυμος 1000 €.
- ♦ Παπαδοπούλου Μαρία 500 €.
- ♦ Ζιάμπρα- Δεληγιωργίδου Ἑλένη 150 €.
- ♦ Δεμιροπούλου-Βουδούρη Αἰκατερίνη 150 €.
- ♦ Γενικὴ Τράπεζα, Ὑποκατάστημα Κοζάνης 600 €.
- ♦ Πλιάκη-Βούλγαρη Μαρία 100 €.

Ἡ Κάρα τοῦ ὁσίου Δαβὶδ ἐπὶ τὴν Κοζάνη

Στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Κοζάνης μεταφέρθηκε γιὰ λίγες μέρες ἡ κάρα τοῦ ὁσίου Δαβίδ, τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, πραγματικῆ εὐλογία γιὰ τὴν Ἐνορία καὶ τὴν πόλη τῆς Κοζάνης. Ἡ ὑποδοχὴ τῆς τιμίας Κάρας τοῦ Ὁσίου ἐγένετο τὸ ἀπόγευμα τῆς 24^{ης} Ὀκτωβρίου, στὴν πλατεία Ἀλώνια Κοζάνης ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλο καὶ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σιατίστης κ. Παῦλο, μὲ τὴν παρουσία πλήθους ἱερέων καὶ λαοῦ, καθὼς καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν. Στὴ συνέχεια ἐγένετο λιτάνευση τῆς τιμίας Κάρας πρὸς τὸν Ἱερό Ναὸ, ὅπου καὶ ἀποτέθηκε πρὸς προσκύνηση μέχρι τὴν Παρασκευὴ 27 Ὀκτωβρίου. Συγκινητικὴ ἦταν ἡ προσέλευση τοῦ λαοῦ καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν πού τελέσθηκαν, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλη τὴν παραμονὴ τῆς τιμίας Κάρας στὸν Ἱ. Ναό, πού τὴν συνόδευαν ὁ γέροντας π. Κύριλλος καὶ ὁ μοναχὸς π. Γαβριήλ.

Ὁ ὁσιος Δαβίδ ἤκμασε τὸ 1519 καὶ καταγόταν ἀπὸ τὴν Γαρδινίτσα τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδας. Ὁ πατέρας του Χριστόδουλος, πού εἶχε τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης, καὶ ἡ μητέρα του Θεοδώρα ἦταν θεοσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι καὶ ἀνάθρεψαν τὰ τέσσαρα παιδιά τους «ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου». Σὲ ἡλικία δεκαπέντε περίπου ἐτῶν ἔφυγε ἀπὸ τὴν πατρίδα του, ἀφοῦ πρῶτα ζήτησε τὴ βο-

ήθεια τοῦ φιλανθρώπου καὶ οἰκτίρμονος Θεοῦ. Τὰ πρῶτα του πνευματικὰ βήματα τὰ ἔκανε κοντὰ στὸν ἐνάρετο Ἱερομόναχο Ἀκάκιο στὸ μοναστήρι του στὴ Μαγνησία, ὁ ὁποῖος ἀργότερα, ὅταν ἐγένετο Μητροπολίτης Ναυπάκτου, πήρε

μαζὶ του τὸν ὄσιο καὶ τὸν χειροτόνησε ἱερέα, ἐνῶ λίγο ἀργότερα ἐγένετο ἡγούμενος τῆς Μονῆς τῆς Θεοτόκου Βαρνάκοβας. Ἀπὸ τὸ μοναστήρι αὐτὸ ἔφυγε πικραμένος ἀπὸ τὴν ἀνάρμοστη συμπεριφορὰ τῶν μοναχῶν καὶ ἴδρυσεν ἄλλο στὸ ὄρος Στεῖρι, κοντὰ στὸν Παρνασσό. Ἐκεῖ ἐπειδὴ τὸν κατηγοροῦσαν ὡς αἴτιο φυγῆς κάποιων σκλάβων ἐνὸς Ἀγαρηνοῦ ἀρχοντα, ὁ Ὁσιος βασανίστηκε καὶ φυλακίστηκε. Ὅταν ἐλευθερώθηκε, μετὰ ἀπὸ πληρωμὴ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, πέρασε ἀπὸ τὴν Ἀταλάντη ἀπέναντι στὶς Ροβιές τῆς Β. Εὐβοίας. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀνέβηκε πάνω στὸ βουνό, ὅπου ἐγκαταστάθηκε σ' ἓνα ἐρειπωμένο ἐκκλησάκι τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, γιὰ νὰ χτίσει μετὰ ἀπὸ πολλὰ θαυμαστὰ γεγονότα τὸ μοναστήρι στὸν τόπο ὅπου εἶναι καὶ σήμερα.

Ὁ Ὁσιος βρῆκε στὴν ὑπόλοιπη ζωὴ του τὴν παρηρησία στὸ Θεό, πού τὸν ἀνέδειξε ποταμὸ θαυμασιῶν ἀείρων καὶ τὸ Μοναστήρι του περιλάμπρο φάρο Ὁρθοδοξίας καὶ πηγὴ ἰαμάτων. Πλήθη πιστῶν τετρακόσια πενήντα καὶ πλέον χρόνια μετὰ τὴν κοίμησή του προσέρχονται γιὰ νὰ πάρουν τὴν εὐλογία του.

ΧΡΟΝΙΚΑ ♦ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ♦ ΣΧΟΛΙΑ

2006

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Λειτουργική Διακονία:

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος, κατά τό δίμηνο Ὀκτωβρίου - Νοεμβρίου 2006, χοροστάτησε, λειτούργησε ἢ ὠμίλησε εἰς τούς κάτωθι ἱ. Ναούς:

- ❖ Τιμ. Προδρόμου Βοσκοχωρίου (8/10), Μεταμορφ. τοῦ Σωτῆρος Ἀκρινῆς (17/10), Ἁγ. Λουκᾶ Κοζάνης (18/10), Ἁγ. Δημητρίου Κοζάνης (24 & 26/10), Ἁγ. Νικολάου Βελβενδοῦ (25/10), Ἁγ. Δημητρίου ὁμωνύμου Δ.Δ. (25/10), Ἁγ. Νικολάου Κρανιδίων (29/10), Ἁγ. Ἀναργύρων Κοζάνης (1/11), Ἁγ. Γεωργίου Μεσιανῆς (3/11), Ἁγ. Παντελεήμονος Ποντοκόμης (3/11), Ἁγ. Κων/νου & Ἑλένης Κ. Κώμης (5/11), Παμ. Ταξιαρχῶν Βαθυλάκκου (7/11), Παμ. Ταξιαρχῶν Κερασέας (8/11), Τιμ. Προδρόμου Ν. Νικοπόλεως (12/11), Ἁγ. Κων/νου & Ἑλένης Καπνοχωρίου (19/11).

Ἐπίσης ὁ Σεβασμιώτατος:

- ❖ ἐχοροστάτησε κατά τās Δοξολογίας: ἐπί τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου, προστάτου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας (20/10), τῆς ἐθνικῆς ἐπετείας τοῦ «ΟΧΙ» (28/10) καί τῶ ἑορτασμῷ τῆς Ἡμέρας τῶν Ἐνόπων Δυνάμεων (21/11) εἰς τόν ἱ. ΚαθεδρικόΝ Ναόν τοῦ Ἁγ. Νικολάου, καθώς καί ἐπί τῆς ἑορτῆς τῶν Παμ. Ταξιαρχῶν, προστατῶν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, εἰς τό ὁμώνυμον ναΐδριον τοῦ Ἀεροπορικοῦ Ἀποσπάσματος (Ἀερολιμένος) Κοζάνης (8/11),
- ❖ ἐτέλεσε τόν ἀγιασμόΝ ἐπί τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους εἰς τό Ι.Ε.Κ. Ν. Κοζάνης (9/10) καί εἰς τήν

Σχολήν Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς ἱ. Μητροπόλεως (4/11),

- ❖ εὐλόγησε τούς γάμους τῶν: Ἀναστασίου Π. Φιλιππίδη & Μαρίας Ζ. Παπαδοπούλου εἰς τόν ἱ. Ν. Ἁγ. Κων/νου & Ἑλένης Κοζάνης (15/10) & Ἐλευθερίου Μπάκανου & Αἰκατερίνης Κ. Θεοχάρη εἰς τόν ἱ. Ν. Ἁγ. Κυριακῆς Σερβίων (28/10),
- ❖ ἐτέλεσε τούς ἀγιασμούς ἐγκαινίων τῶν ἐκλογικῶν καταστημάτων τῶν ὑποψηφίων Νομαρχῶν Ν. Κοζάνης κ.κ. Νικ. Καρακουλάκη & Γ. Δακῆ (4/10),
- ❖ ἐτέλεσε ἀγιασμόΝ: εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ καταστήματος δομικῶν ὑλικῶν τοῦ κ. Εὐαγγέλου Μπαλιάκα (7/10) καί εἰς τήν τελετήν ὀρκωμοσίας νεοσυλλέκτων εἰς τό Στρατόπεδον Μαυροδενδρίου (18/11),
- ❖ ἐτέλεσε τās ἐξοδίους ἀκολουθίας: τῆς Νίκης Καραθάνου εἰς τόν ἱ. Ν. Ἁγ. Δημητρίου Κοζάνης (30/10) καί τῆς Κωνσταντινῆς Μητλιάγκα εἰς τόν ἱ. Ν. Τιμ. Προδρόμου Λευκοπηγῆς (3/11).

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ-ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Παῦλος:

- ❖ συμμετεῖχεν εἰς τό ἈρχιερατικόΝ συλλείτουργον ἐπί τῆς συμπληρώσει τῶν δεκάχρονων χειροτονίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ, εἰς τόν ἱ. ΜητροπολιτικόΝ Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου Καστοριάς (1/10),
- ❖ συμμετεῖχεν εἰς τās πανηγυρικές ἐκδηλώσεις ἐπί τῆς ἑορτῆς τῶν Ἐλευθερίων τῆς Ἑλασσῶνος (5 & 6/10),
- ❖ παρέστη εἰς τήν χειροτονίαν τοῦ νέου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου εἰς τόν ἱ. ΚαθεδρικόΝ Ναόν τῶν Ἀθηνῶν (15/10),

ΧΡΟΝΙΚΑ ■ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ■ ΣΧΟΛΙΑ

- ❖ προήδρευσε τῶν Ἱερατικῶν Συνάξεων τῶν Ἐφημερίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως εἰς τοὺς Ἱ. Ν. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ἀκρινῆς (17/10) καὶ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βελβενδοῦ (14/11),
- ❖ συμμετεῖχεν εἰς τὸ Ἀρχιερατικόν συλλεΐτουργον ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης κ. Ἰωήλ (19/10),
- ❖ ἐτέλεσε Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱ. Ν. τοῦ Ἀγ. Νικολάου τῆς γενέτειρός του Ροδιᾶς Αἰγιαλείας (22/10),
- ❖ ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Πανηγ. Ἐσπερινόν εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Μηνᾶ Καστοριάς, ὅπου ἐκήρυξεν τὸν θεῖον λόγον (10/11) καὶ συμμετεῖχε, τὴν ἐπομένην, εἰς τὸ Ἀρχιερατικόν συλλεΐτουργον καὶ εἰς τὰς ὑπολοίπους ἐκδηλώσεις ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ πολιούχου καὶ τῶν ἐλευθερίων τῆς πόλεως Καστοριάς,
- ❖ παρέστη εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Κολουέζης κ. Μελετίου εἰς τὴν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου (25/11),
- ❖ παρηκολούθησε: τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ΚΑΠΗ Δ. Κοζάνης (1/10), τοῦ Συνδ. Γραμμάτων & Τεχνῶν διὰ τὴν χορήγησιν ὑποτροφίῶν καὶ βράβεισιν μαθητῶν

(7/10), τῆς Γενικῆς Τραπεζῆς «Ἡμερίδα Συνάντησης» (30/10) καὶ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλ. Κοζάνης διὰ τὰ Ναρκωτικά (18/11) καθὼς καὶ τὴν μουσικὴν ἐκδήλωσιν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ τοῦ Δήμου Σερβίων μέ τὴ μικτὴ χορωδία Κοζάνης «ΕΛΙΜΕΙΑ» στὰ Σέρβια (26/11),

- ❖ ἐπεσκέφθη τὴν ἔκθεσιν ξυλογλύπτων καὶ ἀγιογραφίας τῶν κ.κ. Παν. Δημητρίου καὶ Γ. Χριβατίδη (28/10),
- ❖ ἐπεσκέφθη τὸ Γυμνάσιο & Λύκειο Βελβενδοῦ ὅπου ὠμίλησε εἰς τοὺς μαθητάς (31/10).

Συμμετεῖχεν, ἐπίσης, εἰς τὴν Τακτικὴν Συνεδρίαν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (10-13/10), καθὼς καὶ εἰς τὰς λειτουργικὰς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, εἰς Ἀθήνας (21/10).

ΤΙΑΛΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ

«Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ»

Θυμηθεῖτε ἅγιοι ἀδελφοί καὶ ἀναγνώστες τοῦ «Λειμωναρίου» τὸ Γηροκομεῖο μας

«Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ»

καὶ τοὺς ἀνθρώπους πού φιλοξενοῦνται καὶ περιδάλπονται ἐκεῖ. Ἡ ἐνδύμισή σας δά τοὺς δώσει χαρά καὶ ζεστασιά γιά τίς ἅγιες ἡμέρες πού ἔρχονται.

Σᾶς εὐχόμεθα Καλά Χριστούγεννα ἀλλά μέ Χριστό καὶ Εὐλογημένο τό Νέο Ἔτος.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Καταρυσή Βιβλιοφίλων

**Ένα καλό βιβλίο είναι ποδιτισμός.
Βάψτε τον ποδιτισμό στο σπίτι σας,
αγοράζοντας ένα καλό βιβλίο.**

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ:
Ι. Μ. ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ - Σ. ΜΗΑΙΟΥΡΕΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ
Κ. Βάρναλη 1, 501 00 Κοζάνη - Τηλ & Fax 24610 - 49914
e-mail: bookshop@internet.gr